

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Erphonis, Mimigardefordensis Avt Mimmigernefordensis Nvnc Monasteriensis Episcopi, In Ordine & Nvmero Septimi Decimi

Boichorst, Albert

Monasteri[i] Westphaliae, 1649

Praefatio Ad Lectorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13197

P R Æ F A T I O

Ad Lectorem.

BENEVOLE LECTOR.

NE te constitutio aut Bulla V^RBANI Octauⁱ Summi Pontificis, Anno 1625. 4. Aprilis Romæ publicata & affixa, suspensum teneat, aut deuotionem tuam, cultumq; , Dulciæ inquam, erga S. ERPHONEM aliquatenus imminuat, ipsius Bullæ ac Constitutionis Pontificiæ exemplar præmittere volui, ex cuius §. 4. *Declarans, &c.* manifestè habes Sanctissimam Sedem Apostolicam, nec Sancto ERPHONI, nec alijs eiusmodi Sanctis in aliquo præjudicare voluisse: sunt autem Bullæ aut constitutionis eiusmodi, verba sequentia,

*Feria 5. die 13. Martij, Anno à Natiuitate Domini
nostri Iesu Christi 1625.*

IN generali Congregatione S. Romanæ & Vniuersalis Inquisitionis habitâ in Palatio in Vaticano coram S. D. N. D. V^RBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Illustriss. ac Reuerendiss. D. D. S. R. E. Cardinalibus, aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus generalibus, à Sanctâ Sede Apostolicâ, specialiter Deputatis.

Sanctissimus D. Noster sollicitè animaduertens abusus qui irreperunt, & quotidie irrepere non cessant, in colendis quibusdam, cum Sanctitatis aut Martyrii sandæ, vel opinionis, defunctis, qui etsi neque canonisationis, neque beatificationis honore insigniti sint ab Apostolicâ Sede, eorum tamen Imagines in Oratorijs, atque Ecclesijs alijsq; locis publicis, ac etiam priuatis, cum laureolis aut radijs, seu splendoribus, proponuntur, miracula, & reuelationes, aliaq; beneficia

cia à Deo, per eorum intercessionem, accepta in libris rerum ab ipsis gestarum, enarrantur, & ad illorum sepulchra, tabellæ, imagines, & res aliæ, ad beneficia accepta testificanda, & lampades & alia lumina, apponuntur.

§. I. Volensque proinde huiusmodi abusibus, pro debito Officij Pastoralis, occurrere, re etiam cum Illustriss. & Reuerendiss. DD. Cardinalibus, contra hæreticam prauitatem in vniuersâ Republicâ Christianâ generalibus Inquisitoribus, communicatâ, & maturè consideratâ ac discussâ, declarauit, statuit & decreuit, ne quorumuis hominum, cum Sanctitatis seu Martyrij famâ (quantacunque illa sit) defunctorum Imagines, aliæque prædictæ, & quodcunque aliud, venerationem aut cultum præferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu priuatis, vel Ecclesiis, tam Sæcularibus quam Regularibus, cuiuscunque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis, apponantur, antequam ab Apostolicâ Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ appositæ sint,) amoueantur, prout eas statim amoueri mandauit.

§. II. Ac pariter imprimis de cætero inhiuit, libros eorundem hominum, qui Sanctitatis siue Martyrij famâ vel opinione (vt præfertur) celebres, è vitâ migrauerint, gesta miracula aut reuelationes, seu quæcunque beneficia, tanquam eorum intercessionibus à Deo accepta, continentem, sine recognitione atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoscendis, Theologos, aliosque pios ac doctos Viros, in consilium adhibeat, & ne deinde fraus aut error aut aliquid nouum ac inordinatum in re tam graui committatur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmittat eiusque responsum expectet; Reuelationes verò, & miracula, aliæque beneficia supradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus, hætenus sine recognitione atque approbatione huiusmodi impressa sunt, nullo modo approbata censerit, mandatque sua Sanctitas.

§. III. Ad horum hominum sepulchra, vetuit etiam ac inhiuit Tabellas, atque imagines è cerâ aut argento, seu ex alia quacunque materiâ, tam pictas, quam fictas, atque exsculptas appendi, aut affigi, & lampades siue alia quæcunque lumina accendi, sine recognitione ordinarij, omnino, prout supra, faciendâ, Sedi- que Apostolicæ referendâ & approbandâ.

§. IV. *Declarans quod per supra-scripta præiudicare in aliquo non vult, neque intendit, ijs qui per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum virorumque, Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientiâ, ac tolerantiam, Sedis Apostolicæ, vel Ordinarij coluntur.*

§. V. Vt autem præmissa diligentius obseruentur, vniuersis ac singulis, tam Ordinariis quam hæreticæ prauitatis Inquisitoribus, strictè præcipit, vt in suâ quisque Diœcesi, vel Prouincia sedulo peruigilent, ne sine approbationibus prædictis,

imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliæve contra superius disposita fiant.

§. VI. Transgressores verò, si Regulares fuerint, priuatione suorum Officiorum, ac vocis actiuæ & passiuæ, nec non & suspensionis à Diuinis; si verò Clerici Seculares, priuationis pariter suorum Officiorum, suspensionis à Diuinis, & ab administratione Sacramentorum, executioneque suorum Ordinum respectiuè, aliisque arbitrio prædictorum Ordinariorum seu Inquisitorum, pro modo culpæ, infligendis pœnis plectendo.

§. VII. Qui autem libros impresserint aut imagines pinxerint, sculpsierint, seu quoquo modo effinxerint, vel formauerint, cæteri que artifices circa præmissa qualitercunque delinquentes prædicta omnia amittant, & insuper pecuniariis, aliisque, etiam corporalibus pœnis, iuxta criminis grauitatem, eorundem Ordinariorum seu Inquisitorum arbitrio afficiantur.

§. VIII. Contrariis quibuscunque non obstantibus.

§. IX. Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo prætendi, voluit, vt decretum huiusmodi, seu illius exemplum ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ affixum, omnes perinde arctet, atque afficiat, ac si vnicuique personaliter intimatum fuisset.

§. X. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, ac Sigillo alicuius personæ, in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ & ostensæ.

Ioan. Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ & Vniuersalis Inquisitionis Notarius.

ANno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto Indictione VIII. Pontificatus Sanctissimi D.N.D. Urbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. Anno eius II. die verò quarta mensis Aprilis, supradictum Decretum affixum & publicatum fuit, ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum Sanctiss. D.N. Papæ Cursorem, &c.
Octavius Spada Mag. Cursorum.

DEinde, Amice Lector, ad vltiorem tui informationem minimè negligendam esse existimaui sententiam Lanfranci ex Abbate Cadomensi Archiepiscopi Cantuariensis, celeberrimi Scriptoris.

Ex commentario de Eucharistia contra Berengarium, cuius sequens est tenor.

Ecclésiastica Historia, & Sanctorum Patrum gesta, tametsi illam excellentissimam auctoritatis

toritatis arcem, non obtinent, quâ donata sunt Scriptura, quas Propheticas seu Apostolicas nuncupamus, hoc tamen probare sufficiunt, quod hanc fidem, quam nunc habemus, omnes fideles qui nos præcesserunt, à prisca temporibus habuerunt. Prout itaque ex historiâ, & Originalibus S. ERPHONIS intelliges, iam à sexto abhinc seculo, præcedentes nos fideles hanc, quam nos profiteamur fidem, in Westphaliâ nostrâ, & alibi tenuisse, ita & ad tui ipsius salutem, timoratè & prudenter iudica, quid de fide nostrâ Catholicâ tenendum, & annon antiquæ viæ, & semitæ à tot seculis tritæ, tutius inhærendum sit? Dicit enim Dominus, Ierem. 6. v. 16. State super vias & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in eâ, & inuenietis refrigerium animabus vestris.

Sed dices. Tua isthæc lucubratiō fines professionis tuæ excedit, ideoque falcem in alienam messem misisse mihi videris. Respondeo, me non solum legum Ciuiliū (quamuis & illæ tractent de summâ Trinitate & fide Catholicâ, de Episcopis & Clericis, reliquiis Sanctorum & aliis) sed & juris Canonici Doctorem, quamuis immeritò, Anno 1625. Aureliis Galliarum promotum esse. Cum itaque Canonista ex professio agat, de reliquiis & veneratione Sanctorum, de celebratione Missarum, de summâ Trinitate & fide Catholicâ, ac aliis quam plurimis merè spiritualibus, quomodo me professionem meam excessisse iure statues, quod vitam vnius Sancti, & quidem ruditer abruptis horis, collegi? præsertim cum textus Sacræ Scripturæ, primis saltem labris delibatos, & Sanctorum Patrum dicta perfunctoriè degustata, non vt Theologus, sed vt Canonista, huc adferam, quod in Canonibus & Doctoribus desuper commentantibus, minimè nouum esse, passim reperies.

Historiæ autem studium, tantum abest, quod fines Professionis Iurif-
 Consulti excedat, vt etiam eius Professioni, vel maximè conueniat, ideoque histori-
 arum tam leges Ciuiles, quam Canones Ecclesiastici sæpius meminerunt,
 l. 2. §. eodem tempore 10. & multis seqq. ff. de Orig. jur. l. in Questionibus ff. ad L. Iul.
 Maiest. vbi Salustij historia inferri videtur, & in §. 1. in fine. Instit. de donat. c. fin. dist. 9.
 & Gloss. in c. cæterum in verbo Græci, & c. ead. distinct. quin imò Iudex potest decidere
 causam, moueri que ex libro Historiarum ad credendum, Bart. in l. 1. ff.
 Si certum petatur, vbi & alij, Felin. in c. ex parte 1. num. 49. de re-
 script.

Vides itaque me terminos Professionis meæ neutiquam excessisse, neque
 falcem in alienam misisse messem, salue & vale.

VITA